pag. 638.

Ja mõne aja pärast tulli jõlkegi selkel jõawäel
mõõda seda mere ja ast minnä koh se tundmata
liiwadene olli, ja kus se ky jõeä jõawäe
wäzi jis tanät lennä jallõä, sui teie jis ei tule
ja meie kuningat ei nemarde jis teie perale
ei jõewa ja kawwetada ei ja. nink jõawäzi
lätz jisse minemä ja näzi et warehti kõrwal
jäe häzy, ja härasjõi jäljen olid, nink ainus
neitsikõi teisest, ja kui nemä jisse lätsi jis
kunagi nenna selle kuningale käis kubama.
ja jõäzi sawneti lewwa pääle, ja kästi
jõämä isstma, nink sui nenä alli jõänü. jis
kunardi ja tengi nemä weel seda kuningat,
ja lätsi jis ärä minemä, aga se naine ütles
sõpile minne nüüd ka taggasi ja selle pääl tüste
mes kõneltas, ja se lätz jis selkel jõawäel
taggasi kaasi nemä. sada jaije ja pääl jis
amale kuningale pakki. meile ja pääl mere
paaredje pääl. ha fuur liiwalene fugenes. jääl
am se wäzy ellaj kuningaz nüi selle et ta mitt
kunardi enne mõtta ei lasse, kui ta meie jisse
kutsus ja meile jõewä annus, ja nüüd olli
jõllegi jõnnä ütz wastane api jõntinni, jääl wareh
kõrwal jais häzy, ja härä jäljen olli aid, nink
aian olli aba, ja nuan neitsikõi sitseke,

Ja nüüd ütles kuningaz neiz teil tüüs
pääl imetelde, imetelda jadä. härä mes jüm
am, sest jüm nun da mel wahane kerik, ja
pääl fuur kattesa lugejotti kask,

Ja kui se jõeä olli ärä sulledam
jis lätz tennä tengi ja ättel. jääl sitthti allem
mes wahane kerik ja kattesa lugejotti fuus kask,
ja nennü käsi seppid jõlä ka ärä tuwwa. ja
se lätz nink tõi se kerisu da käiski lugejidega
ürä ja pand jis jõllegi jinnä liiwa kõrwale

jaizman

pag. 639.

nink jee kuningta chitedes mes lätz nüüd jinna
kirikotte kuduma ja lõuje pääl ka ennitsa kentä
fuguste mesti sellel ka kun kuskrun ja paiwe atsja
em olli nink käsk neide sõit alli taiwa täkki
täitz, nink ta ättel jõeda ka annale-annäle, ajo
jee tulli ka neid kaema ja ättel nee amma käsk
nink, waaja mina tunne neid selgeste. ja käsid
neil inehil alli hä meel et nenne sõit olli
sadda jahtuma.

Sahtu jällegi mõne aja pärast el jee en
tine jõawäzi jõält mõõda lätz minema, ja
se kõp jais warehti jääl ja häzyes. ! häi täise
tare rahwas tulge jisse kunardage meie kuningat,
fest sui tõie kuningat ei tule kunardag jis
kawwetada ei ju, ei ka perale ei jõewa, — ja jee
jõawäzi tulli lähempäle ja panni inimes selle
wahaft kerida pärast nees nii warkkeht kinnä alli
ilmunu, ja sui nennä tarre abte, jai nennä
wäzye hirnu täitz, fest nee üttsjä läätsjat mesti
jaijiwa kõik ninnaes kui ütz tule ewalge. ja käis
jõawäzi kunard maani neid mehi. ja nennä
kunardiwa waeka, nink neide läätsmine alli nii
fuur et jõawazi es wõi silmiski wallale lasta,
ja neile kunardi jääl jääsi otte ja kannidi neide
kõtte täitz, — ja sui nennä alli jõänü jis, tengi
nenna weel pääle. ja kunardi ka tagga, nink
lätsi jis kodo ninnemä. — ja neide sõtsa pääle
lätz ka kes neil taddaes. sami nennä oma kunin-
gaga pellekt ühtte nakki tegema, nink ütles kui
meil iks jelle mere jaare linna mano taime
jis iks nindäli waffekt näeme, ja nüüd on ka
jõlä ütz waham kerik ninnä waffekt kitte. jo
jelle läätsiwä mehi kõrwale on weel palju jänefid
täitz. läätsiwäd mehi ka fugenne nii et meie meide
hilaga perast arwo es wõi jaata palju neid olli
sest neil es wõi mõniaõrd silmiski wallale lasta,